

Vitaaliteorian ensisijainen sovellus: *eloonjääminen*

- Kuinka kookuttaa lukija yhdellä vilkaisulla, *kuin kirjakaupassa?* – Takakannessa on esiteltävä *elinkelpoiset meemit*, "ideatiivistymät"
- Toinen vitaalitieteellinen kunnia-asia on ajan pyörteillä leikkiminen ja "jälkimarkkinointi" ... *houkuttelemisen uuteen lukukierrokseen*
- "Merelle" edettäessä, rannan yksityiskohtien häipyessä, visiota on kirkastettava: kyseessä ei ole umpikuja, *eteenpäin on syytä jatkaa*
- Abstrahoidessa, oikaistaessa, periaatteetkin muuttuvat: lokaalien erojen tasoittuessa, dialektiikat saavuttavat *värähtelyjen balanssin*
- Kestäviä oppeja: ollakseen mallittuva, ilmenevän todellisuuden on oltava ennustettava ... toistuva, syklinen ... *pyörteinen, fraktaalinen*
- *Ajan metafysiikan ~~jälkeen~~ ^{sijaan!} seuraava kantilainen askel on avaruuden metafysiikka: seuraavassa onkin kolme avautusta jatkotutkimukseen*

Kaikkea ei tosiaankaan ole vielä keksitty ... ei kun siis löydetty

Tarinalla tärkeintä jäädä elämään mieleen, ja kyetä ylittämään informaatiokohina yhä pahenevassa kilpailevan kiinnostavuuden tulvassa ... etsikkoaikaa herättää mielenkiinto on muutama minuutti, tartuttaa viraalinen meemi-itiö, virittää uuden oivalluksen partaalle ... vitaalitieteen kunnia-asia, uskottavuustesti ja samalla elinehto, on onnistua itsensä markkinoinnissa

1. "Takakansi" on mainosformaatti, jolla keskitetään suunnattu mielenenergia ylittämään ostokynnys ... "immuunipuolustuksen" voi ohittaa kyky purskauttaa nauruun ... kaikki konstit käytössä, tunne ja paatos, *oma elävä usko*: tiedän että *vitaalitiede ohittaa mekanistisen tieteen*, pelkän kuolleen kehyksen
2. Visiota myös kohti tulevaa ... loppuun asti hiomattomia ideoita jatkoon
- 3., 4., 5. Immanuel Kant antoi "ennakkoehdot kaikelle tulevalle metafysiikalle", ja määritteli *ajan* ja *avaruuden* "metafysiikan enformaatioksi", annetuiksi kiinteiksi kehyksiksi ... nyt kuitenkin poljetaan käsitteet uudestaan yhteismitallisiksi, ja katsotaan mitä emergoituu ... näin käyntiinpoljetaan itsekannattelevaa, konvergoivaa "metafysiikan metafysiikkaa" ... johon erilaiset näkökulmat ja painotukset avaavat omanlaisiaan näkymiä (seur. lyh. vain "mf") ... edes "avaruuden mf" ei siis ole itseisarvo, vaan se mitä rakenteistumisesta seuraa: Leibnizin lakia ("identity of indiscernibles") voidaankin laajentaa staattisista piirteistä eläviin ilmiöihin, merkitysvirtausten identtisytyteen, *identiteettiin* ... seurauksena batesonilainen "kyberneettisen erottumisen mf", edelleen "monimuotoistumisen mf", tai "evolutiivisen robustisuuden mf" ... ihmisten maailmassa ehkä jopa "subjektiivisen minän mf" ... tai "ajatusten ilotulituksen mf", *hekotuksen hengessä?*

1. "Ikuisen singulariteetin metafysiikka"

- Edellä jäi epäsymmetria menneen ja tulevan välille, ja "tarinoiden törmääminen": pisimmät ajat (mallit) kytkettiin lyhimpiin (synnyt)
- Avain (?) on *keskittyminen subjektiiviseen (uudestaan!)*: nyt + tässä aukeaa avaruus ... tehdäänkin vielä uusi tutkimusmatka syvyyteen
  - Tutkimuskysymys #1: kuinka luonto on voinut saavuttaa hermoston ja aistinelinten yleiskäyttöisyyden? – yksi vastaus: "skaalariippumattomuus", *suhteellinen asteikko, toteutuu "logaritmisella herkistykseällä"*
  - Kysymys #2 ("Okkamin nimittäjä"): kuinka saavuttaa "maksimiyksinkertaisuus"? – Avaruus syntyy yhtä aikaa "merkityksen" (muutoksen), ja ajan kanssa ... havainnon i kontribuutio on $dt_i \sim d(\log \delta_i)/d\delta_i = 1/\delta_i$
  - "Aikamuuttuja" siis tulee mallissa nimittäjään – subjektiivisen todellisuuden *hyperbolinen symmetria* toteutuu "invertoituneessa ajassa", tapahtumahorisontin takana, *avaruuden madonreiässä?! 😊😊*
  - "Surrationalisuuden" ohjaamaa empirismiä, *tarinaverkon assosiaatiokudontaa*: logaritmillä nimittäin saadaan "*kepstrianalyysi*" – ja *tulomuotoiset virtausten yhteisvaikutukset muuttuvat summautuviksi*
  - Kyseessä "moniulotteinen signaalikanava-analyysi" ... päällekkäisten, peräkkäisten holonipyörteiden virtausnopeuksien erottelu ja rakenteistus jätetään nyt neokyberneettisen algoritmin projisoitavaksi
  - Kuten *liike* auttaa erottamaan rakenteita staattisesta näkymästä ja hahmottamaan kolmiulotteisesti, virtausnopeuserot määrittävät "funktionaalisen avaruuden" ... *patoaltaiden emergentin maiseman*

... tai toisin päin

Jatketaan "metamagiikkaa", *matematiikan lumoamaa metafysiikkaa* ...

Yhä uusia rajaseutuja tutkittavaksi: kuinka käy pyörremyrskyn "silmissä" jos ajan kulku lähestyy nollaa? Sisältä katsottaessa, ajan eliminoituessa lokaali seesteisyys palaa, "oma lintukoto" paossa myllerrystä ... millaista on jos "ei kylvä eikä niitä", ei ole angstia huomisesta, ei edes kaipaa kehitystä ... ajaton maailma jopa ilman dialektiikoita, *ilman pahuutta* (?): kun nimittäin "aika on rahaa", ja "raha on kaiken pahan alkujuuri" (!) ... pilvet ovat poissa, näkyy taas kirrkaasti – mutta toisin skoopein, *luottaen matematiikkaan* ... hahmotellaan nyt vaihtoehtoista kognition syntyä ... ajavana voimana merkityksellisyyden kokemus: ainoa ja ääretön merkitys on *minussa*, tässä hetkessä ... seurauksena jonkinlainen "alkusyntyjen mf", "pohjattoman muutoksen mf", "ikuisen ainutkertaisuuden mf" ... ja vitalitieteen ensisijaisuuden oikeutus, subjektiivisen omegapisteen molemmin puolin sukellus kohti ääretöntä ... kuitenkin lähinnä *transitiona uuteen aikaan* (hetken kuluttua) ...

1. Lähtökohtana siis on yksi ainoa paradoksi – mallien ja syntyjen hierarkian ristiriita: merkitysmassaa kantavat ulottuvuudelliset tarinat eivät voi ristetä

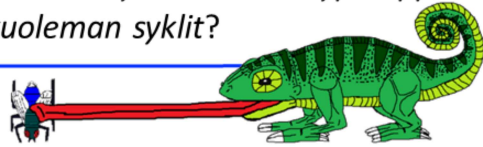
2. Myös yksi ainoa neurofysiologinen evidenssi: aistimusten yleispätevä logaritminen luonne (esim. valovoimakkuus, äänen dB-asteikko) ei voi olla sattumaa ... tällöin merkityksen mallittaminen lähtee aivan uusille urille, subjektiivisen ajan emergoituuessa logaritmoitujen muuttujien *muutoksena* ... jolloin aikamuuttuja menee nimittäjään?! (Toinen perustelu kalvoissa s. 210)

3., 4. Niin, vitalitieteen on pakko sinnitellä elääkseen, tavoite määrittelee keinot: matematiikka tuo kaikkeen vakuuttavuutta ... kuitenkin *kepstrianalyysi* on enemmänkin käytännössä toimivaa fysiikkaa kuin pelkkää metafysiikkaa

2. "Taajuuden (inverssiajan) metafysiikka"

- Jos kuitenkin aletaan rakentaa interobjektiivista mallia, *käänteisen ajan* perustalle yli nykyhetken, täytyy olettaa *syklinen toistuminen*?
- Millainen on "todellisuus", holonien pyörrenopeuksien fraktaalisen taajuuksien jakauman määrittämä luonnollinen mielenmaisema?
- *Kuin taikaa*: matemaattisena analogiana nyt "holografinen muisti" – "katsomissuunnasta" riippuvan vaiheen vaikutus hahmotukseen
- Pakotettu avaruuden emergoituminen ... kohti korkeampiulotteista "abstraktioavaruutta" syvyysuhteineen: tärkein projisoituu lähelle
- *Ajatuskoe*: entä jos aikaa, *tarinaa*, ei synny lainkaan ... merkitykset kuvautuvat suoraan avaruudeksi ... eheä todellisuus mahdollinen?
- Dialektiikan sijaan sisäänrakennettu merkitysten värähtelypumppu – laajimmillaan kaiken elämän ja kuoleman syklit?

... Kuvittele sitten ihmisyhteisön potentiaalia: jos kaksi silmää kykenee kolmiulotteisuuteen, miten korkean abstraktioiden avaruuden mahdollistaisi useampi näkijä yhteistoiminnassa?

Evoluution avantgardessa pitää kuitenkin tarjota mahdollisuus edetä, paeta omasta "optimista" ... singulariteetti ei olekaan umpikuja: inverssiajan ajatusta voidaan jatkokehittää "rakenteiden rankana" ja ilmiöiden erottimena

1. Yleistetään "käänteisaikaa": $f = 1/t$, yksikkönä 1/s eli *hertsi*, on *taajuus* – jolloin myös tulkinat tulevat käänteisiksi: kun syklit mallin mukaan toistuvat, "nyt" eli nykyhetki on (miltei) merkityksetön ... myös paikka, "tässä" on merkityksetön, korvautuen holistisilla kaukovaikutuksilla; jolloin edelleen "minä" on merkityksetön, tarjoten suoran kytkennän *kenttätason yhteisöilmiöihin* ... kaninkolon toiselle puolelle päästään kun – edellistä logaritmiajatusta tukemaan? – aikaa ei tulkitakaan "summautuvaksi" vaan "multiplikaatiiviseksi" jolloin "neutraalipiste" ei olekaan 0 vaan 1: sen toisella puolen aika ei nyt kulje taaksepäin vaan pakkautuu fraktaalikerrokseen ... alkaa muodostua rakennetta, koska eri taajuudet ovat keskenään ortogonaalisia (funktionaalisesti riippumattomia vaikka ovatkin "limittäisiä") ... myös perusrakennuspalikka rakenteistuu, holoniorientoitunut aaltometafora kantaa sisässään pyörteen intuitiot, takaisinkytkennän ja värähtelyt: kyseessä on "dualismin integroitu esitys", jonka merkitysenergia on amplitudissa, ja struktuuri on koodattuna vaiheessa ... muodostuu uudenlainen avaruus – "pinnan suunnassa" monimuotoisuuden jaksollinen "symaattinen" kudos, syvyysuunnassa kohtisuoruuden tuoma funktionaalinen rakenteistuminen ...!

2., 3., 4. Käytännön evidenssiä ja ihmetystä, perustelua: kuinka alkeellisinkin lisko on niin taitava rakentamaan kolmiulotteista havaintaa, maisemaa täynnä objekteja ... ja ihmisellä: mielenmaisema (liian) täynnä sovitettavia tarinoita?

3. "Estetiikan metafysiikka" ... tai eheyden

- Mutta kaikki ei ole matematiikkaa ... *rauhoitetaan mieli*: tärkeintä on nimittäin intuitiivinen ajattelu, hahmojen näkeminen, ja *eheys*
- ... *Taas inversio*: avaruudellisen kohottaminen ensisijaiseksi, koska *merkitys vaatii tilaa ... nostetaan katsetta, ylennetään ajattelua ...*
- **Tieteen tavoite** on *pelon voittaminen* – syöverien, ilmanpyörteiden "välien" täyttäminen ... kaikenlaisten *aukkojen jumalien* eliminointi
- Ei-jatkuva järki tuottaa vääjäämättä lisää "aukkojen aukkoja", jossa *tarinasäikeiden olemus* ja "merkityksen ulotteisuus" jää huomiotta
- **Taiteen tehtävä** (?) on nyt subjektiivisen *maailmanhallinnan tunne* – on saatava kaoottiset aikapyörteet avaruudellisesti hahmottuviksi
- On nostettava pelot näkyviksi, sovitettava tarinoiden aukot umpeen yhteenkootussa mielenmaiseman kudoksessa ...

... Seuraavassa "vitaaliivistelmä #3" avattuna

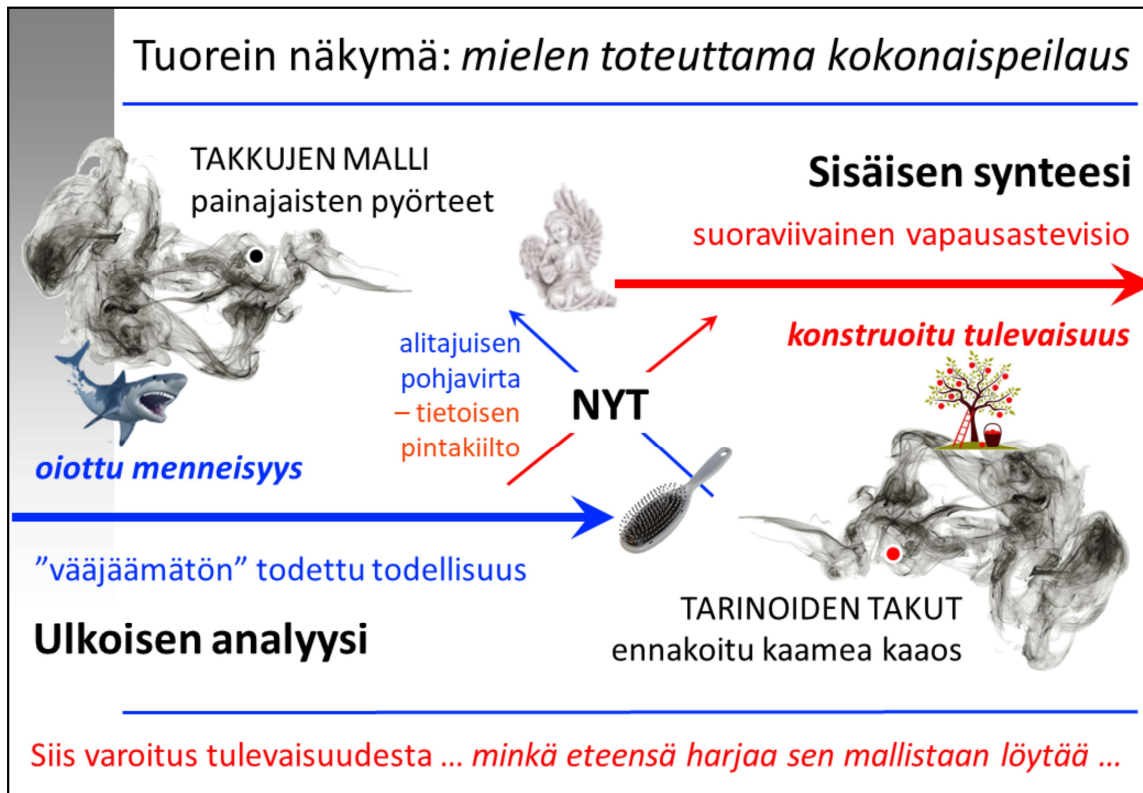
Kuitenkin: intuitio, subjektiivinen näkeminen on nostettava yleensä etusijalle

1. Järjen matematiikka kai on aina muuttujalta-muuttujalle ketjutusta, todistamista ilman relevanssia ... kun taas "tasapainon mf" perustuu holistis-dynaamiselle "silleenjättämiselle" ... mutta ajaudutaan aina samanlaiseen mielenmaisemaan ellei tehdä irtiotta ... todetaankin nyt että matematiikka on työnsä tehnyt "metaskoopina", tehdessään mentaali-ilmiöistä "näkyvää" ja konkreettista, intuitiosta järjen ohella fysikaalisesti perusteltavaa, paljastaessaan että derivaattamuotoisille vitaalimuuttujille variaation dynaaminen malli sisältää inertiattermin, "merkityksen massan", ja näin muodoin "mentaalisuuden ulotteisuuden" (s. 85) ... ja sen rooli ymmärretään myös "metahakkuna", derivaatan paljastaessa louhoksen fraktaaliset abstraktit dimensiottomat "energia-energiat" ... näin paljastaen *synnyn ja suunnan*, vapauttaen poteroista ... *kohti varsinaista taikaa*

2. Syvin ymmärrys ei saa olla läpätunkemattominta matematiikkaa ... ei haluta uutta tabuaukko-syöveriä, tai uutta "kuorta", selittämätöntä kaikenselittäjää ... reikäisen todellisuuden voi harsia kokoon ovat vain *jatkuvilla vitaalisäikeillä*

3., 4. *Taiteilija* on yliherkkä kokonaisvaltainen aistija, herkkäsieluinainen "puolesta-ahdistuja" ... ilman "noloussuodatinta", todellisuuden tulkitsija muita suuremmin ärsyttämismaltuuksin, kuin *nykyajan hovinarri* ... ylevästi ilmaistuna "kauneudenkaipuun" toteuttaminen, pohjimmiltaan kuitenkin evoluution eläimellisen pärjäämistavoitteen peittely, kuoleman pakeneminen ... turvallisuuden tunne, epävarmuuden poistaminen ... mielikuvitus ja hahmotuskyky: *ihmisen suurimmat resurssit, pahimmat painajaiset*

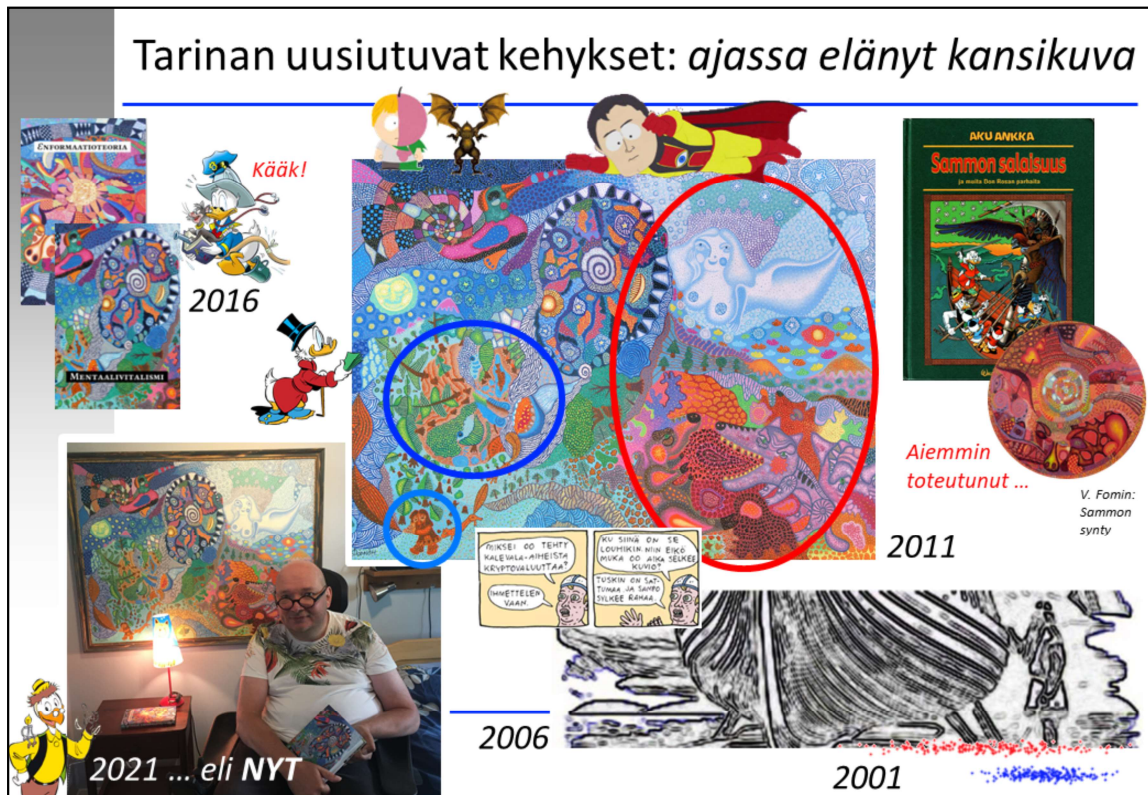
1., 2., 3., 4., 5., 6. Viimeisin yhteenveto: kohti holistista hahmotusta ilman aikaa, pumpaten mieleen painetta, valmistellen virtauksen murtautumista uurtamaan subjektiivista uomaa ... seuraavassa logosymbolin synnyttämät assosiaatiot: subjektiivisen todellisuuden ylimmän tason kuvaus, taiteellista vapautta hyödyntäen ... tulkinta "hahmo-oivalluksina", lähestyen "kihelmöivää silleenjättämistä", aiempaa ymmärrystä soveltaen ... *muutamia lisäselityksiä:*

Mielen evolutiivinen tehtävä on riskienhallinta: pyrkiä takaamaan selviäminen, elämän jatkuminen petojen ympäröimässä todellisuudessa ... *pakoa kuolemasta* ... viritetty hahmontunnistuskoneisto on erikoistunut havaitsemaan uhkia ... haasteena pärjääminen todellisuuden "pölähdysten" kanssa, *maailmanhengen puhaltaessa* ... yhteenvetona kokonaiskuva analogiasymbolein: unohtuneesta menneestä hahmottomattomaan tulevaan, ja syvimmäältä korkeimmalle ... kriittinen kytkentäkohta on nykyhetki, virtausten organisointi ... tulevaisuuspölähdysten aukkojen täyttäminen, eläväksi tulkitseminen ... kauhun muuttaminen ajavaksi voimaksi, piiskaavaksi paoksi menneisyydestä ... peilauksen kokonaiskuva, surreaalisen mielen suorittama mestarillinen silmäkääntötempu!

Taajuuden, syklisten toistumisen, analogiana on *pyörre*, ja "taajuusfraktaalini", eli "kaaoksen", analogiana *pölähdys* ... kun kaaosta ei voi hallita, kausaalisuhteet eivät jäsenny ... taiteilija, kirjailija Kurt Vonnegut rakensi tälle "trafamadorelaisen mallin", jossa aika on vain koordinaatti ... tämän jälkeen *niin se käy*

Laajin näkymä: syvyytpsykologisen piilotajunnan syövereistä ylevimpään toivoon, Freudin kellarin pedoista yläkerran enkeleihin, estoista estetiikkaan, työnöstä vetoon, puhtaan uskon kirkasotsaiseen toivoon: juuret sitovat höttöisen kuonakasan, menneen ja tulevan, peittävät kuolleen ... Luther sanoi: "Vaikka tietäisin, että huomenna tulee maailmanloppu, istuttaisin tänään omenapuun."

"Mielen kauneudesta" huolehtiminen on kai samanlaista kuin arkipäiväinen kauneudenhoito muutenkin: peilin edessä tapahtuvaa suortuvien oikomista, tarinatakkujen harjaamista ... välttämätöntä omaa aikaa, juu, *vain itseä varten!* – Kaikki assosiaatiot ovat mielikuvitusta, kuten se Newtonin putoava omena: viritetty menneisyys ei ole vilpillisyyttä, kun *tavoitteena on kaunis tarina* ...

Vitaaliteoriassa *jälkimarkkinointi* on tärkeää: mielen ravistamisen, muutoksen jälkeinen tila on vakiinnutettava, ei staattiseen vaan dynaamiseen tasapainoon ... "hyvä ostos" on sidottava tarinan säikeillä!

Kansiliepeessä usein myös kirjailijan esittely – yhdistetäänkin oma henkilöhistoria "konstruktivistisesti" mieltä ohjaavaksi enformaatioksi, tarinan uomaksi ... tunneside elämyksiin saadaan ehkä helpoimmin aikaan sitomalla "muistipolku" anteeksipyytelemättömästi henkilökohtaiseen aikajanaan ... tämän tarinan nimittäin tunnen syvimmin, ja aukot on mietitymmin siloteltu ... voidaan jopa tavoitella konvergoivaa "takakansien takakantta", tarinoiden tarinaa, olevaa röyhkeästi hyödyntäen ... metakääntäjämäistä "mielenmaiseman itsekannattelevuutta", *tarinaa iltanuotiolle?*

Kokonaisuutena kyseessä on "Veneen tarina", kulkuvälineen rakentaminen mielen merelle ... tai "Sammon pelastus, yhä ja iäti", sovittuna vakiintuneeseen kulttuuriseen enformaatiokehukseen, maalaustaiteeseen ... jolloin "tunneälykäs suunnittelija", todellisuutta, elämää luova "näkyvätön käsi" pitelee taiteilijan sivellintä ... ja menneen harjaaminen yhdensuuntaiseksi voidaan oikeuttaa "taiteellisella vapaudella" ... aivan kuin kaikella haahuilulla olisi aina ollut johdonmukainen suunta! – Syklin pituus, "purskausten taajuus", näyttää kuitenkin dokumentoidusti olleen 5 vuotta ...

1. Taustana myyttiseen mieleni muinaisuuteen, viime vuosituhanneelle, palaavaa kirjoittumatonta esihistoriaa ... jolloin titaanit, henkiset supervallat, taistelivat päittemme yllä käsittämättömissä sfääreissään ... kaikkeen ulottuva maailmaa ajava dialektiikka, Venäläisyyden ja Amerikkalaisuuden hegemoniakamppailu ... kulttuurit omittuina: Vladimir Fomin, venäläinen suursielu, isovenäläinen "maailmanvaltiasta", vastassaan Don Rosa, amerikkalainen "kaikensulauttaja" ... melankolinen hitaus, ajattelun raskaus, merkitysten massallisuus, vastassaan pidäkkeetön mielen loihtiva kepeys ... taistelutantereena suomalaisuus:

subjektiivinen tunne pienessä maailmassani ei edellytä perusteluja ... pohjattoman riemun ihmettely: *me kelvataan niille, "ylpeys" siitä että on vielä jotain myytävää ... kuin löysäläiset, meitä viedään*

2. Tuoreena tutkijana, aavistamatta vielä laajempia yhteyksiä ... innostuin *monimuuttujaregression menetelmistä*: toisin kuin skalaariset tilastomenetelmät, algoritmit jauhoivat datasta kätkeytynyttä rakennetta, lineaarisia variaation vapausasteita ... laadin raportin "Multivariate Regression" Matlab-Toolboxeineen käytettäväksi, kokeiltavaksi TKK:n kurssilla: muodostui kaunis menetelmien hierarkia, yhteisenä periaatteena energian maksimoiminen ... myöhemmin lisää tulkintoja: ne olivat emergentin dynamiikan ohjaimia, enformaatiota ... dawkinsiläinen rikkoutunut kellokoneisto jäi vielä hautumaan pimeään tietoisuuden syvyyteen ... osoittautui *Sammon sirpaleiksi*

3. Näin "Newtonin meren" ... ja tarpeen navigointityökälulle mielen ulapalle, erilaisten horisonttien saavuttamiseksi ... vene toimii *mielikuvitusfasilitaattorina*, Sammon sirpaleiden keräämisen apuvälineenä ... ja myös työvoimaa tarvitaan urakkaan: "Neocybernetics in Living Systems"-raportti, ja näiden pohjalta "Kybernetiikan alkeet" -kurssi TKK:lla (nimi viittaa uskomaani *potentiaalinen valtavuuteen*: niin vähän on toistaiseksi nähty) ... humboldtilaisen yliopiston merivirta ... *Petri lähti mukaan*

4. Jäätyäni eläkkeelle rohkaistuini heittäytymään emergenssin kannateltavaksi, kaiken uhallakin ... vaistonvaraisesti aistimaan todellisuuden virtauksia, taistelemaan ristiriitojen karikoita vastaan ... politiikan pyörteisiin, vilpítőntä vitalismia edistämään ... vaikka vain huutamaan katsomosta: aloitin blogikirjoittamisen Eduskuntavaalien alla 2011 ... sysäyksenä oli tuolloin valmisteltu Kreikan tukipaketti, varsinainen merihirviö ... mutta tappi veneestä kuitenkin avattiin: valta annettiin rahavitalisteille ... alkoi valuminen kohti syöveriä ... yritys jarruttaa jatkuu yhä blogipalstoilla ...

Toisessa suunnassa tarina lähti etenemään kuin Don Rosan sarjakuvissa: Roope Anka hoitaa kaiken rahalla ... minä tilasin Fominilta kaksi uutta Kalevala-aiheista maalausta, tässä "Runo 17", eli *luotteiden (relevanssiytimien?) haku veneenrakennukseen* ... joka "Joulutarina" on dokumentoituna US Puheenvuoropalstalla 24.12.2011 (ja tässä on nyt tulossa "Uusi Joulutarina" ... *kova paketti!*). – Mutta pelkkä rahan jakaminen ei vielä riitä, täytyy kytkeytyä todellisuuteen ... puristaa parastaan, naurettavuudenkin uhalla ...

5. Aku Anka touhuu ja sählää ... tärkeintä on kai kuitenkin yrittäminen (Enformaatioteoria- ja Mentaalivitalismi-kirjat 2013 ja 2016: *täynnä kiirettä ja sanomisen pakkoa*)

6. Pelle Peloton on keksinyt myös "pimeän valon" ja "vetävän pommin", huipputehokkaan implosiivisen yleisattraktorin (Sampo joka ei kuulemma sano *pum* vaan *mup!*)

7. Väinämöinen pienin, Antero Vipunen suurempi ... ja taiteilijan mielessä suurimpina ne *painajaisten pedot, ja toivon enkeli* ... kuin ennen sankarimatkaillijoilla: *haasteena täyttää kanvaasikartan valkoiset aukot viidakossa* (mentaaliavaruuden *mustat aukot*)

8. ... Paluu objektiiviseen todellisuuteen ... kuinka muut näkevät tämän tarinan ja ... purtilon ruorissa olevat *supersankarit supervoimineen*: Kapteeni Jälkiviisauden (South Park) inkarnaationa Amiraali Suuruudenhulluus pelastamassa maailmaansa ... ja mielen supervallalla siloteltu tarina muuttuu saduksi: *"... eli onnellisena elämänsä loppuun saakka"*

9. Avoin tulevaisuus ... uudenlaiset keulakuvat, pelottavat johtoajatukset, oudot kuin *alienit* ... kulttuurin kehityksen suuntana *ulosmittaus* (Fok_It 3.6.2021)?

Loppukevennys: kuinka Juice Leskinen näki itsensä tarinoissa, aukkojen täyttäjänä, *taiteilijan vastuunsa* ... kun on *vuori noustava: vapaus* ("Norjalainen villapaita"):

"Puhuimme Junnusta / sanoin en tunnusta / jatketta perinteen ...
kaikki se kyllä / on päittemme yllä / ja sen vähin erin teen"